

Apvienotās lietās T-134/03 un T-135/03

Common Market Fertilizers SA

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Ievedmuitas nodokļa atļaušana — Regulas (EK) Nr. 3319/94 1. panta 3. punkts — Rēķina izrakstīšana tieši importētājam — Jēdziens “ekspertu grupa” Regulas (EEK) Nr. 2454/93 907. panta izpratnē — Tiesības uz aizstāvību — “Rupja neuzmanība” Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. panta izpratnē — Pienākums norādīt pamatojumu

Pirmās instances tiesas spriedums (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada
27. septembrī . . . . . II - 3930

Sprieduma kopsavilkums

1. *Iebilde par prettiesiskumu — Replikas stadijā celta iebilde — Nepieņemamība (Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkts un 48. panta 2. punkts)*

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Pamati — Iestādes, kas pieņēmusi apstrīdēto aktu, kompetences neesamība — Sabiedriskās kārtības pamats — Iestādes, kas pieņēmusi aktu, ar kuru pamatots apstrīdētais akts, kompetences neesamība — Pamats, kurš nav saistāms ar sabiedrisko kārtību*
(EKL 230. pants)

3. *Eiropas Kopienu pašu resursi — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksa vai atlaišana — Atšķirība starp “ekspertu grupu” Regulas 2454/93 907. panta pirmās daļas izpratnē un “regulatīvo komiteju” Lēmuma 1999/468 5. panta izpratnē*
(EKL 7. un 249. pants; Komisijas Regulas Nr. 2454/93 907. panta pirmā daļa; Padomes Lēmums 1999/468)

4. *Prasība atcelt tiesību aktu — Pamati — Būtisku formas prasību pārkāpums — Iestādes iekšējā reglamenta pārkāpums — Fiziskas vai juridiskas personas izvērīts pamats — Nepieļaujamība*
(EKL 230. pants)

5. *Eiropas Kopiena — Valodu režīms — Komisijas dalībvalstij nosūtīts dokuments, kurš ir valodā, kas nav šīs valsts oficiālā valoda — Nepieļaujamība — Dokuments, kas adresēts dalībvalstu pārstāvjiem, kuri ietilpst ekspertu grupā, kurai jāpieņem lēmums par indivīda pieteikumu — Pieteikuma iesniedzējs, kas nevar atsaukties uz iespējamo valodu režīma pārkāpumu*
(Padomes Regulas Nr. 1 3. pants)

6. *Eiropas Kopienu pašu resursi — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksa vai atlaišana — Komisijas tiesības pieņemt lēmumu — Tiesību uz aizstāvību ievērošana — Attiecīgā tirgus dalībnieka tiesības tikt uzklausītam — Piemērojamība — Tiesības uz noklausīšanos — Neesamība*
(Padomes Regulas Nr. 2913/92 239. pants; Komisijas Regulas Nr. 2454/93, 906.a pants)

7. *Eiropas Kopienu pašu resursi — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksa vai atlaišana — Apstākļi, kas nenorāda “nedz uz krāpšanu, nedz rupju neuzmanību” no ieinteresētās personas puses — Rupjas neuzmanības jēdziens — Šaura interpretācija — Kritēriji*
(Padomes Regulas Nr. 2913/92 220. pants un 239. panta 1. punkts)

8. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Pārskatīšanas procedūra — Priekšmets*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 11. panta 8. punkts)
9. *Eiropas Kopienu pašu resursi — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksa vai atlaišana — Īpašas situācijas esamība — Apstākļi, kas nenorāda “nedz uz krāpšanu, nedz rupju neuzmanību” no ieinteresētās personas puses — Kumulatīvi nosacījumi*
(Komisijas Regulas Nr. 2454/93 905. pants)
10. *Iestāžu akti — Pamatojums — Pienākums — Piemērojamība — Lēmumi, ar kuriem noraida pieteikumus par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksu vai atlaišanu*
(EKL 253. pants; Padomes Regulas Nr. 2913/92 239. pants)

1. Tā kā iebilde par nepieņemamību nebalstās ne uz vienu faktisko vai tiesību apstākli, kas būtu izvirzīts procesa gaitā Pirmās instances tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta izpratnē, tā ir nepieņemama replikas stadijā, jo tiesvedības robežas nosaka pieteikums par lietas ierosināšanu.

pieņēmusi aktu, uz kura pamata ir pieņemts apstrīdētais akts, nav pārkāpusi savas kompetences robežas.

(sal. ar 52. punktu)

(sal. ar 51. punktu)

2. Ja Pirmās instances tiesai ir *ex officio* jānorāda uz apstrīdētā akta izdevēja kompetences neesamību, tai tomēr nav *ex officio* jāpārbauda, vai iestāde, kura ir
3. Ekspertu grupa, kura saskaņā ar 907. pantu Regulā Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, sanāk “[Muitas kodeksa] Komitejā” nav regulatīvā komiteja Lēmuma 1999/468, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, 5. panta izpratnē.

No šī lēmuma 7. apsvēruma un 5. panta izriet, ka regulatīvā procedūra ir piemērojama "attiecībā uz vispārpiemērojamiem pasākumiem, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus".

Muitas kodeksa komiteju, tas, bez šaubām, būtu lietojis frāzi "pēc apspriešanās ar Komiteju".

(sal. ar 55., 57.–59. punktu)

Uzskatot, ka regulatīvā komiteja iepriekš minētā lēmuma 5. panta izpratnē ir kompetenta izteikt viedokli par individuāla lēmuma projektu par muitas nodevas atmaksāšanu vai atlaišanu, būtu tas pats, kas vienkārši pielīdzināt lēmuma un vispārpiemērojama akta jēdzienus, kaut arī tie saskaņā ar EKL 249. pantu ir būtiski atšķirīgi, un tādējādi tiktu pārkāpts šis noteikums, kā arī EKL 7. pants un Lēmums 1999/468.

4. Muitas kodeksa komitejas iekšējā reglamenta mērķis ir nodrošināt minētās komitejas iekšējo darbību, ievērojot visas tās locekļu prerogātas. No tā izriet, ka fiziskas vai juridiskas personas nevar atsaukties uz šā noteikuma pārkāpumu, jo tā mērķis nav to aizsardzība.

(sal. ar 79. punktu)

Šo secinājumu apstiprina Regulas Nr. 2454/93 907. panta pirmās daļas teksts. Frāze "Komitejā" atspoguļo faktu, ka 907. pantā paredzētā ekspertu grupa acimredzami ir atsevišķa vienība Muitas kodeksa komitejas darbības ietvaros. Ja likumdevējs būtu vēlējis, lai individuālajās procedūrās attiecībā uz atmaksāšanu vai atlaišanu notiktu apspriešanās ar

5. Regulas 3. panta mērķis ir nodrošināt, ka dokumenti, ko iestāde nosūta dalībvalstij vai dalībvalsts jurisdikcijā ietilpstošai personai, tiktu izstrādāti šīs dalībvalsts valodā. Tā kā Komisija dokumentus nosūtīja ekspertu grupai, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuras pienākums ir izteikt viedokli par indivīda

lūguma pamatotību, individam nav tiesību atsaukties uz iepriekš minētā 3. panta pārkāpumu, jo tas nav šo dokumentu adresāts.

(sal. ar 86. punktu)

6. Tiesību uz aizstāvību princips nosaka, ka jebkura persona, pret kuru var tikt pieņemts nelabvēlīgs lēmums, drīkst darīt zināmu savu viedokli vismaz par tiem pierādījumiem, uz kuriem Komisija balstījusi savu negatīvo lēmumu pret šo personu.

Lēmumu par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksu vai atlaišanu, ko Komisija pieņēmusi, piemērojot Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 239. pantu, gadījumā atbrīvošanas pretendenta tiesības uz aizstāvēšanos ir nodrošinātas ar Regulas Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, 906.a pantā paredzēto procedūru.

Attiecībā uz atbrīvojuma pretendenta tiesībām tikt uzklausiņam, organizējot

noklausīšanas, pietiek atzīt, ka nedz attiecīgās procedūras specifiskie noteikumi, nedz arī vispārējais tiesību uz aizstāvību princips nepiešķir atbrīvošanas pretendenta tiesības uz šādu noklausīšanas.

Turklāt Komisijas saskaņā ar Muitas kodeksa 239. pantu pieņemtā lēmuma specifika nekādā veidā atbrīvošanas pretendenta nepiešķir iespēju paust savus apsvērumus mutvārdos papildus sava viedokļa rakstiskajam izklāstam.

(sal. ar 105.-106., 108.-109. punktu)

7. Lai izvērtētu, vai ir bijusi rupja neuzmanība Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 239. panta izpratnē, it īpaši ir jāņem vērā noteikumu, kuru neizpildes dēļ radies muitas parāds, sarežģītība, kā arī tirgus dalībnieka profesionālā pieredze un rūpība.

Šajā sakarā Komisijai ir rīcības brīvība, pieņemot lēmumu saskaņā ar minēto pantu. Jāatzīmē arī, ka importa nodevu, kuras uzliek tikai īpašās situācijās un ar īpašiem priekšnoteikumiem, atmaksā-

šana vai atlaišana ir izņēmums no parastā importa un eksporta režīma un līdz ar to noteikumi, kuros paredzēta šī atmaksāšana, ir interpretējami šauri. Tā kā fakts, ka nav bijusi acīmredzama neuzmanība, ir būtisks priekšnoteikums, lai piemērotu muitas nodevas atmaksāšanu vai atlaišanu, šis jēdziens it īpaši ir jāinterpretē tā, lai situāciju, kad var piemērot atlaišanu vai atmaksāšanu, skaits paliktu ierobežots.

Attiecībā uz tirgus dalībnieka rūpību — tam, ja pastāv jebkādas šaubas par noteikumu, kuru neizpilde var radīt muitas parādu, pareizu piemērošanu, ir pienākums ievākt informāciju, lai šos noteikumus nepārkāptu.

(sal. ar 135.-137., 139.–142. punktu)

Saistībā ar iespējamo kļūdu, kuras rezultātā ir radies muitas parāds, tirgus dalībnieks nevar atbrīvot sevi no atbildības, atsaukdami uz muitas aģenta kļūdu — vienalga, patiesībā notikušu, vai nē. Katrā gadījumā šādu kļūdu nefinansē no Kopienu budžeta.

8. Regulas Nr. 384/96 11. panta 8. punktā paredzētā pārskatīšanas procedūra tiek ierosināta, ja ir mainījušies tie apstākļi, kuri ir pamatā Regulā par antidempinga maksājumiem paredzētajiem rādītājiem. Ar šo procedūru piemērotās nodevas ir jāpielāgo jaunajiem apstākļiem, kuri ir to pamatā, un jānosaka šo apstākļu grozījumi.

(sal. ar 145. punktu)

Attiecībā uz tirgus dalībnieka profesionālo pieredzi — ir jānoskaidro, vai runa ir par tirgus dalībnieku, kura profesionālā darbība galvenokārt sastāv no importa un eksporta darbībām, un vai viņam jau ir pieredze šādu darbību veikšanā.

9. No Regulas Nr. 2454/93, ar ko nosaka istenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 905. panta teksta izriet, ka muitas nodevas atmaksāšana ir atkarīga no diviem kumulatīviem priekšnoteikumiem, proti, pirmkārt, īpašas

situācijas pastāvēšana un, otrkārt, fakts, ka ieinteresēto personu nevar apsūdzēt rupjā neuzmanībā vai krāpšanā. Līdz ar to pietiek, ka viens no šiem diviem priekšnoteikumiem nav izpildīts, lai varētu atteikt muitas nodevas atmaksāšanu.

(sal. ar 148. punktu)

10. EKL 253. pantā noteiktajam pamatojumam skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo akta pieņemējas iestādes argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu iepazīties ar pieņemtā pasākuma pamatojumu un aizstāvēt savas tiesības un tiesa varētu veikt savu kontroli. Tomēr pamatojumā nav jāuzskaita visi faktiskie vai juridiskie attiecināmie ap-

stākļi. Jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst šīm prasībām, ir izvērtējams ne tikai attiecībā uz tā tekstuālo aspektu, bet arī tā kontekstu, kā arī visām attiecīgo jautājumu regulējošām tiesību normām.

Attiecībā uz lēmumiem, ar kuriem noraida pieteikumus par atlaišanu saskaņā ar Nr. Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 239. pantu, Komisijas pienākums sniegt pamatojumu sastāv no pienākuma paskaidrot iemeslus, kādēļ nav izpildīti minētajā normā paredzētie priekšnoteikumi.

(sal. ar 156.–157. punktu)